

конкурирайки плахите опити на Созопол и Балчик за добив на морска сол. До 1922 г. когато започват да функционират Бургаските солници Анхиало си остава основния производител на морска сол в България.

През 1959 г. започва изграждането на курортния комплекс „Слънчев бряг“. Поради по-доброто заплащане голяма част от поморийци намират работа по-строежите и в туристическия бранш на новоизграждащия се комплекс. Стига се дотам, че за новоизграждащите се обекти в самия град Поморие, липсва достатъчно работна ръка. За решаването на този проблем председателят на Общински народен съвет Цанко Стефанов е принуден да привлеча работници строители от околните селища. Новодошлите преселници сключват договор да работят 10 години към градския народен съвет като строители. В замяна те получават жителство, раздават им се парцели в новият град /местността Палеокастро/ и разрешение да си построят къщи (Йорданова 2011, 178). Другата посока в която може да се разширява града са солните терени. През 70 години на ХХ век едно от предизвикателствата на Градския общински народен съвет е отвоюването на терени за строителство именно за сметка на солниците. Голяма част от солните басейни в близост до града са унищожени (запълнени са или са изоставени). На тяхно място се изграждат жилищни блокове, които да задоволят нуждите на все по-разрастващия се град. Неправилната държавна политика води до западане на солопроизводството в Поморие. Започналото преустройство от „анхиалски“ към „фокенски“ метод на солдобив води до изчезване на старите солници и принуждава поморийци да се откажат от древния си занаят.

В началото на 70 – те години на ХХ век Изпълнителният комитет на ГОНС поставя и разглежда въпроси за историята и музейното дело в града. Сред членовете на комитета по култура назрява идеята за съхранение на старата технология на производство и солниците. Идея за това дава арх. Седмаков. През 1973 г. се взема решение за създаване на Резерват “Стари поморийски солници”, в който да бъде съхранен стария метод на солдобив. Тя се реализира през 1976 г. Малка част от солниците са възстановени от стари поморийски солари. С цел опазване на резервата през 1978 г. се предлага да се заснеме неговия терен. Излиза се с предложение да се настоява пред ОНС – Бургас да отреди терена на резервата в регулационния план на града като музеен резерват солниците (РДА – Бургас, ф 199 /7/11, л.7, 24). През следващите години Общинският съвет за култура настоява за довършване